

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 466

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, співкорпороване з Манітобою. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ШЕСТИЙ КОНГРЕС КОМІНТЕРНУ.

Дня 18. липня 1928. р. розпочався в Москві шестий світовий Конгрес Комуністичного Інтернаціоналу. В конгресі бере участь поперх 600 делегатів комуністичних партій, секцій Комінтерну, майже зі всіх країн світа.

Конгрес відкрив голова Виконкому Комінтерну т. Бухарін, він-же виступив з докладом про сучасне міжнародне положення й завдання комуністичних партій.

Світові події від часу останньої війни тов. Бухарін поділив на три періоди. Перший, повоєний, революційний період, в якому капіталістичний світ, потрясений світовою війною й робітничими страйками та революційними вибухами, займав оборончі позиції. Цей період закінчився в 1923 році поразкою революційного вибуху німецьких робітників.

Другий період позначився наступом капіталу та пригрозив до капіталістичної стабілізації. Революційна хвиля затихла в тому періоді в Європі, але перенеслася в колоніальні країни.

Третій період — це відбудова капіталістичних сил й раціоналізація капіталістичного господарства коштам працюючих. В тому періоді змінилися також антагонізми (ворожнеча) між самими капіталістичними державами й змінився капіталістичний фронт проти Радянського Союзу. А це в свою чергу грозить новою світовою війною.

Не дивлячись на позірну стабілізацію капіталу, зміни міжнародній економіці збільшують внутрішні суперечності капіталу. Існування Радянського Союзу, китайська революція, перехід керівництва в економічній політиці до Злучених Держав — це найважливіші фактори нового світового положення. Суперечності в самій капіталістичній системі неминуче приведуть до катастрофи. Злучені Держави мають багатства, але не мають колоній, а Англія має колонії, але сама занепадає економічно. Це збільшає антагонізм між двома цими великими капіталістичними державами.

Консолідується капіталістичні підприємства у величезні трости, які підтримує кожний уряд капіталістичної країни. Тому страйки стають політичними. І хоч капіталізм хвалиться стабілізацією, то проте безробіття, страйки, на порядку дня.

Стабілізація капіталу стабілізує й соціаль-демократію, яка тепер стала явно й безсоромно, в обороні капіталу. Це-ж у свою чергу відкриває працюючим очі й вони лівають та стають в лави комуністичних партій. Соціал-демократи, угодівські партії, розпочинають відкритий наступ проти комуністів, викликаючи їх з трейд-юній. Однак гасло єдиного фронту, що його проводять комуністи, остає й надалі. Комуністи повинні боротися за єдиний фронт, і демаскуючи соціал-демократичних провідників, повинні здобувати маси під свої ключі.

У ВІДПОВІДЬ ПЕТЛЮРІВСЬКИМ ТХОРАМ.

В суботу, 7. липня прибула з Харкова до Москви українська робітничая делегация в числі 600 осіб, щоб в день 5-их роковин заснування Радянського Союзу заманіфестувати солідарність робітництва української радянської столиці до робітництва червоної союзної столиці.

На курський вокзал в Москві в'їхав спеціальний потяг, прибутий в червоній кольорі й величезна стація затряслася від могутнього "ура" з десятком тисяч грудей. Крім представників влади, профсоюзів, харківської делегачії зустріло численне московське робітництво. Тут же перед стацією влаштувано великий мітинг-демонстрацію з численними прапорами з написами в російській й українській мовах.

Представник Московської Ради, Сорokin, вітаючи делегачію, сказав:

"Приїзд харківських пролетарів в столицю Радянського Союзу означає ще більше зміцнення пролетарської солідарності робітничого класу С.Р.С.Р. В дні, коли міжнародна буржуазія стартається всіма способами вбити класи між двома союзними республіками, коли вона витягає на сцену історично відживших типів петлюрівщини, зустріч харківських робітників з московськими пролетарями визначає їх непорушний союз, їх класову солідарність і повну готовість навіть з зброєю в руках обороняти свою єдину спільну батьківщину."

Величезне враження викликав виступ на мітингу харківського робітника, Золотаря, який промовляв в українській мові: "В разі міжнародного конфлікту, вся Радянська Україна повстане проти закордонних буржуїв і розгромить їх, як громада нерас передше".

"Дзуськи! Немає більше вашої волі, буржуї! Голови свої складаємо за Радянський Союз, за всевітній червоний пролетаріат, за комуністичну революцію в цілому світі!" — сказав Золотарів під одушевлені оклики багатотисячної робітничої громади.

Московська "Правда", описуючи в редакційній статті що велику маніфестацію пролетарської солідарності працюючих Харківська й Москви, каже:

"Серед працюючих С.Р.С.Р. нема вже більше "хохлов" й "кацапов". Є спільний фронт класової боротьби робітників і селян проти імперіалізму, й капіталізму, проти національно-гнетення, проти воєнних авантур імперіалізму — спільний фронт боротьби за забезпечення умовин мирного будівництва соціалізму..."

"Нехай із цієї знаменної демонстрації братньої єдності харківських і московських робітників наші вороги й прихильці за кордоном побачуть, як в Країні Рад шляхом знищення наці-

онального гнету виконується справжня й непоборна єдність націй. Нехай стережуться вороги в своїх авантюрах. Нехай скоріш підуть за прикладом працюючих С.Р.С.Р. наші прихильці, робітники усіх країн".

А десь там на смітинках варшавських сновидає петлюрівський недоноску Андруша Лівницький, організуючи за фунта стерлінгів "ура"; а йому підспівує в польському соїмі ундівеш Дмитро Левицький. Як-ж бо вони мізерні, нікчемні, які до смішного безсилля проти пролетарської солідарності працюючих Радянського Союзу.

В ОБОРОНІ КИТАЙСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

(Відозва Всекитайської Федерації Праці до робітників й селян усіх країн.)

Останній конгрес Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів ухвалив перевести в цілому світі двохтижневу міжнародно кампанію допомоги китайському рухові. В звязі з цим Всекитайська Федерація Праці оголосила відозву до працюючих усіх країн, в якій пише:

Дорогі Товариші! Ми звертаємося до вас тому, що ви єдиний наш вірний союзник і приятель, і ми упевнені, що почувши наш голос, ви скажете своє рішуче слово нашим урядам: "Геть руки від китайської революції!"

Ми звертаємося до вас тому, що нас душить не тільки наша контрреволюція, але й ваші уряди! Наша буржуазія нас поддо обманула. Впоравшись при нашої допомозі з північними імлітаристами, захопивши Ян-Цзі, Шангаї, Ганков, буржуазія рішила відділитися від нас. Вона підло зрадила спільну боротьбу китайського народу, пішла на службу до ваших урядів і разом з ними ось вже 15 місяців відрубують голови, мучить, топить в крові робітничий і селянський рух.

Імперіалісти, підкупивши китайську буржуазію, рууть Китай на куски. Японці проводять явну інтервенцію на півночі, захоплюючи Цинан, Ман-

джурию, Англіїці — приховано в Квантуні. А Чан Кай-Ши і інші генерали продалися імперіалістам і мовчать. Всі вони ненажерливими очима дивляться на долину ріки Янці й вже готові битися за поділ Китаю.

Дорогі Товариші! Ви не повинні допускати більше такої наруги над Китаєм. Ви повинні домогтися заперестання торговлі головами китайських працюючих мас. Ви повинні домогтися відкликання всіх військових кораблів і збройних сил з Китаю. Ви повинні прийти нам з допомогою, бо зараз в Китаю ваші уряди готують нову війну; ви повинні домогтися повного невмішування-ваших урядів у внутрішні справи Китаю.

Ми надіємося на вашу братню солідарність і товариську допомогу. Терпещ китайського народу вичерпується. Знаю стає до боротьби китайське селянство, жовірни відмовляються йти проти народу й переходять на бік працюючих.

Допоможіть же нам в нашій боротьбі й тимсамим зніщіть небезпеку нової світової війни.

З товариським привітом, Всекитайська Федерація Праці Шангаї, 12. червня 1928 р.

ДІЯЛЬНІСТЬ УНДІВСЬКИХ УГОДОВЦІВ В ПОЛЬСЬКОМУ СОЙМІ.

Огляд тримісячної діяльності ундівсько-угодовського соймового клубу на арені польського союму.

(Кореспонденція до "У.Р.В." з Галичини.)

Польський сойм пішов на відпочинок. Посли затвердили Пiлсудському бюджет, дали йому ріжмі повноваження, залишили йому вільну руку в його діяльності, підвищили йому місячну "заробітну" платню на грубі мiлiони золотих а з тим в парі підвищили й податки на працюючих — й розійшлася щасливо домів, на жинва. Як відомо, польський сойм зійшовся на 27. березня ц. р. й "працював" до 22. червня, з 23-ох денною перервою в квітні й за той час зробив чимало. Це й признає ундівський польський клуб, який вже по всій своїй пресі заговорив про свій "активний бізнес". Й чисельне свої заслуги в польському соїмі за тих 66 днів його існування.

І тих заслуг ундівського польського клубу, в польському соїмі ми безперечно не будемо заперечувати, ні їх зменшувати, навпаки, подбаємо доповнити їх ще новими заслугами тих "єдиних представників", щоб виказати "активний бізнес" на цілій лінії ундівської діяльності.

"Ми, послы й сенатори".

"Ми, послы й сенатори, є ніні єдиними виборними, єдиним справді легальним мандатовими представниками всього українського народу..." ("Діло" ч. 143.) Від таких замаштих слів починають ундівські послы свій "бізнес". Так само, як колись австрійський цисар у своїх заклинах "До моїх народів" починав так: "Ми з ласки божої цисар і король Галичини, Льодомерії і проче... Хай там, воно й правда. В часі громадських і соймових виборів Пiлсудський і його політична поліцейська бригада визнали дві українські партії за легальні, а то: партію Львова-Даниловича й партію УНДО з Дмитром Левицьким. Обидві ці партії звуть на укра-

їєм, та списки тюремників за час польських соймових виборів й спитайте всіх тих що сиділи й досі сидять, за що попали в тюрму, й на чий донос — а побачите УНДО в цілій його наготі.

"Всі наші чоловіки й парубки в тюрмах... мали хлопчину, що розвозив номерки і того вчора забрала поліція..." так говорила жінка з Волиня, приїхавши до Львова вночі за виборчими номерками.

Понад 6,000 самого активу українських опозиційних партій каралися по тюрмах в той час, коли ундівські всі сили були кинуті на села й міста працюючи з піддержкою польської поліції. По церквах всоди устроювали попи віча. З днем розписання соймових виборів в Польщі ви в ніодній церкві не почувли на проповіді уряд про так зване "слово боже" — за те ви слухали кожнього святого й неділі від тих самих попов найбільш брудні клевети, очернення робітничеселянської Радянської України, та прокльони на всі ті партії, що стоять на шляху революційного руху працюючих мас. Ще пекло, всі пекельні сили закликали попи до боротьби з виклитими опозиційними партіями, більшовиками.

"Батьку, є в тебе сини більшовицькі — геть його! Бог простить... Сину! маєш батька комуніста — усунь його! не будь мати гриха".

Так голосив піп на місійній проповіді в Олеську. В церкві поза-християн, сповідальничих, по марійських союзах та дружинках попи підмовляли жінок, дітей до боротьби з тими батьками й чоловіками, котрі були активними в рядах опозиційних партій, не згадуючи вже про так званих "лицарів св. Марії", яких голосили попи на розбиг-

ляції капіталісти стараються збільшити години праці. Вони всімакими утисками хочуть обезкровити робітничий рух. Навіть німецькі соціал-демократи, Шрайдер і Фуртгенлер, які обслудували стан текстильної промисловості й стан пролетаріату Індії кажуть:

"Не лише англійський імперіалізм справляє оргії в Індії. В них бере участь також індіський приватний капітал. Це й яку участь! Коли перегацнуті таблиці доходів бенгальської джутової індустрії, то там можна побачити від 20 до 400 процент доходів. Це значить, що робітник заробляє від 4 до 6 марок (в середньому один долар) на тиждень, яких не вистарчає на прожиток. Більшість індістрійських робітників буквально голодують."

На чолі страйкового руху в Індії стоять не реформісти, але робітники з лівого трейд-юнійного крила й робітничоселянської партії.

ВЕЛИКЕ ЗАГОСТРЕННЯ КЛАСОВОЇ БОРОТБИ В ІНДІЇ.

Останніми часами Індія, величезна колонія англійських імперіалістів, охоплена численними страйками. Найбільший з них — страйк залізничоробників, що тягнеться вже поперх п'ять місяців. Робітники страйкують в страшенних економічних умовах. Уряд, як звичайно капіталістичний уряд, підтримує залізничоробничу компанію й вимагає, щоб робітники вернули до праці без всяких застережень.

За останні кілька місяців хвиля страйків охопила великі текстильні, металургічні і залізничоробні підприємства. Страйкує коло 200,000 робітників.

Сотки тисяч індіських пролетарів протиставлять свій піп єдиному фронтові англійської й індіської буржуазії. Умовини праці робітників невинні. Підприємці всіма засобами стараються ще більше знизити заробітну платню, з якої робітники й так пухнуть з голоду. Під клічем раціона-

ДЕРЖАВНЕ Й КУЛЬТУРНЕ БУДІВНИЦТВО РАД. УКРАЇНИ.

(Від нашого кореспондента з Радянської України.)

Союз Радянських Соціалістичних Республік — це країна рівноправних національностей. Радянська Україна — це незалежна соціалістична республіка, що на добровільних умовах як і всі інші республіки рад, входить в склад СРСР. І як би там всякі вороги не старалися зменшити значення Радянської Соціалістичної Радянської Республіки, як окремої держави, все це даремно, бо УСРР, як окрема міцна держава, займає не тільки рівноправне місце серед інших Радянських Республік в складі СРСР, але і в міжнародній політиці Радянська Україна грає видну роль як держава. "Малоросія" і "Юг Росії" — оці назви, що їх носила Україна віками, як колонія російського царизму, пролетарською революцією закреслені раз на завжди.

та віч і зборів опозиційних партій. Всі надзирні ради, дирекції, головні управи ундівських установ; банків, кооператив, Просвіт, Рідної Школи, Старшого Сосподаря видали накази з погрозами, щоб всі урядовці й службовики працювали у виборчій акції в користь УНДО. Ундівська Головна Управа Рідної Школи заставила всю шкільну дітвору тієї установи розносити ундівські листочки, афіші та наліпки. Ундівські вчителі Рідної Школи скидали батьків на конференції й там агітували їх за УНДОм — а всіх тих, хто поважився йти проти УНДО, зараз же викликали з народньої установи.

Переповідали те все, про той "єдиний справді легальний вибір ундівських послів", треба було-б списати грубу-грубу книжку. Не дивно, що ундівський генеральний штаб по такій то наміченій лінії твердив, що: "УНДО мусить взяти 40 мандатів" — як висказав його секретар посол Струтинський. А дивно стає, що УНДО зі своїм шілим апаратом, як світським так і церковним, та з допомогою польської поліції, взяло ледви двадцять кілька мандатів. І коли ундівський посольський клуб визнає себе за "єдину виборних, себто єдиного справді легально мандатових представників", то він себе себе правильно. Бо, хто вбраний всіма легальними засобами польської політичної, адміністраційної і поліцейської влади, той має право звати себе "єдино виборним легально мандатовим представником". І цього ми не лише не заперечуємо, а навпаки, стверджуємо, що воно так було, так є й буде, як довго буде УНДО й польська поліція.

Церки.

У всіх планах, що їх готують імперіалісти проти СРСР України й українське національне питання займає найважливіше місце. На протязі останніх років ми замічаємо підвищений інтерес до України з боку всіх головних імперіалістичних держав світа. Цей інтерес з кожним днем все більше зростає. Це пояснюється по перше географічним розташуванням України (на протязі 1500 кілометрів Україна є кордоном між СРСР і західною капіталістичною Європою), по друге через Україну ведуть найкоротші шляхи до Чорного моря до Закавказзя, до бакінської нафти і до середньо-азійських ринків. До того ще й сама Україна багата й асій шматок для міжнародного імперіалізму. Словом Україна і багата й зручна як плацдарм для боротьби, як шлях щод оволодіти цілим СРСР. Оцим всім і пояснюється те, що все буржуазна преса англійська, французька, німецька, італійська, польська і т. д. на всі лади заговорили про Україну та українське національне питання.

Ось чому приховуючи свої плани економічного й політичного поневолення України імперіалісти через свою пресу кричать на весь світ про потребу "звільнити поневолені український наріз з під корми Києва". Цим всім підготувалися громадська думка населення Західної України для підтримки нового походу проти Радянської України і всього СРСР. Для виконання своїх планів міжнародні імперіалісти вибрали собі надійного посередника — фашистську Польщу, використовують її для підготовки війни проти СРСР через Україну.

Панська Польща прекрасно виконує дані ї завдання. Вона через остатки петлюрівської еміграції намагається створити серед широких мас несправдливих вражіння й поняття про будівництво соціалістичної України. Вона перекочує маси, що Радянська Україна як держава не існує, що є тільки південь Росії, який перебуває під гнітом Москви, під кормигою московського червоного імперіалізму. Петлюрівська еміграція постійно розповсюджує казки про червоний імперіалізм Москви, стараючися цими казками потягнути за собою широкі маси трудящих Західної України. Петлюрівські недобитки вже одкрито заявляють, що Україна повинна боротися з Москвою тільки в спільзі з фашистською Польщею. Хіба не заявляють так Левицький, хіба не пише польська преса про розширення кордонів Польщі аж до Дніпра (кордонів 1772 р.)? А хіба розломови росла й міцніла у вогнях і крові пролетарської революції, вона, як держава, гартувалася в жорстоких класових боях і ніяка сила її не зломить.

Успішне будівництво української радянської державности, будівництво української національної культури і вся більшовицька національна політика, що її проводить радянська влада на Україні — оце все і є тим могутнім революційним чинником, що революціонує українські працюючі маси поза межами УСРР. Недаром же ще 5-ий всевітній конгрес Комуністичного Інтернаціоналу, характеризуючи значення національного питання для середньої Європи й Балкану в своїй постанові підкреслив: "Серед цих проблем українське пи-

Кінець буде.)

Коли переїдете з одної місцевості до другої або перенесетеся з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але киче потрібне подати і ставу Вашу адресу Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти!"